

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sabbato. Septem virtutes præcipuæ in cultum & amorem verbi Incarnati
exhibendæ. Amor non nisi amore compensatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

operari non posses, etiamsi ad remittendum animum te interdum oriri contingeret; ipsam etiam operandi impotentiam, ipsam etiam orandi necessitatem potes in amorem Dei convertere; si quod ex ratione & necessitate non potes facere; hoc ipsum non facias quia Deus

non vult hoc à te fieri. Nolite deficere benefacientes. Quodcumque facit, ex animo operamini, sicut Domino, & non hominibus. Mane semina semen tuum, & vespere necessest manus tua.

2. Thess. 3.
Coloss. 3.
Ecccl. 11.

S A B B A T O.
SEPTEM VIRTUTES PRÆCIPVÆ
IN CVLTVM ET AMOREM VERBI IN-
CARNATI EXHIBENDÆ

Venite exultemus Domino, iubilemus
Deo salutari nostro.
Venite adoremus & procidamus ante
Deum. Psalm. 94.

VERITAS PRACTICA.

Amor non nisi amore compensatur.

RATIO EST, Quia amor Dei erga nos à quo hic agimus, non compensatur nisi per aliquid aequale redditum.

Sed non nisi dato amore tuo, par & aequale reddideris.

Ergo ille amor non nisi amore nostro compensatur; ac proinde omnia in cultum & amorem ipsius convertenda.

I. P U N C T U M.

QUAM multis nominibus Christo Domino nostra debeamus officia, quantum id à nobis Pater desideret, quantum ipse Filius mereatur, quantum Spiritus sanctus in id nos excitet, quantum denique Angeli suo nos provocent exemplo, qui statim atque introductus est Primogenitus in orbem terrarum illud audy-

runt & executi sunt, quod refert Apostolus, Et adorent Eum omnes Angeli eius; tu ipse tecum revolve.

Et si vero nullum est pietatis officium, nulla virtus, aut ullus virtutis actus quem non plene & integre in Eius cultum & honorem exercere debeas, tum hæc potissimum septem virtutes sunt exercendæ quæ sunt præcipuæ, utpote Theologicæ & Cardinales, ad quas cæteræ referuntur.

FIDES, credendo firmissime quicquid docet; Vtique Domine, ego credidi quia tu es Filius Dei qui in hunc mundum venisti. SPES, plane Ei fidendo in omnibus; Scio cui credidi, & certus sum, quia potens est depositum meum servare in illum diem. CHARITAS, Eriam Domine, Tu scis quia amo te. PRUDENTIA, Non iudicavi me scire aliquid nisi Iesum Christum, & hunc crucifixum. Veruntamen existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Iesu Christi Domini mei. JUSTITIA, Quæcumque sunt Religionis, Pietatis & Gratitude: Dignus es Domine

Hebr. 1.

Ioan. 11.

2. Tim. 1.

Ioan. 21.

1. Cor. 2.

Phil. 3.

Apo. 4. Deus noster accipere gloriam & honorem & virtutem; Dignus est Agnus qui occisus est accipere virtutem & divinitatem, &c. **FORTITUDO.** Sequar te quocumque ieris. Domine tecum paratus sum, & in carcerem & in mortem ire: animam meam pro te ponam. **TEMPERANTIA.** Quid mihi est in caelo, & à te quid velis super terram? Scio & humiliari, scio & abundare, & satiari & esurire, omnia possum in eo qui me confortat.

Quæ quidem virtutes possunt exerceri sine Charitate, sed non meritorie, non plene, nec perfecte. Neque vero tantum id curandum est, ut in Charitate habituali fiant, sed ut à Charitate actuali imperentur & informentur. Sic enim Charitas omnia credit, omnia sperat, omnia sustinet, & aliarum virtutum omnes exercet actus; aut ut exerceantur, sic imperat, quasi ipsa eos faceret & exerceret. Omnia vestra in Charitate fiant. Sic Christus Dominus omnia ex amore, Et amor non nisi amore compensatur, seu Amori nihil sufficit nisi amor.

Expende diutius rationem propositam. Vide quam nulla fiat compensatio nisi per aliquid æquale, aut quam prope accedens quantum fieri poterit. Sic enim Jurisconsulti compensare, interpretantur liberare se ab are alieno per retributionem alicujus æqualis. Compensatio namque est simul pondero & retribuo. Quo spectat illud Sapientis: Scelerata dolosa abominatio apud Dominum, & pondus æquum voluntas ejus.

Cogita quam juste amor Dei seu divina Bonitas velit a nobis amorem suum coli & compensari, quantum in nobis erit. Videte qualem Charitatem dedit nobis Pater, ut Filij Dei nominemur & simus. Quam indignum & probrosum, ut si quid melius habeas Deo reddendum, quod ille petat: tu illi neget? Maledictus dolosus qui habet in grege suo masculum, & votum faciens immolat debile Domino, quia Rex magnus Ego, dicit Dominus exercituum. Va illis quia in via Cain abierunt.

II. PUNCTUM.

SED non nisi dato amore tuo, par & æquale reddis tibi. Mirum quidem si sic etiam æquale dederis? quid est enim amor noster ad divinum? Sed quando quidem eo contentus est Deus, & sibi eo satisfactum putat, laudetur

tanta Bonitas, & eò magis ametur, quò minus à nobis amari potest, & quo minus amori tanto tam modicus noster amor adæquari potest! Diligam Te Domine Fortitudo mea.

Pf. 17.

Aliud itaque magis est revolvendum, Quod nihil æquale est amori quàm amor. Quod quidem verum est inter homines, at multo magis apud Deum, qui non nostra sed nos quærit, nos inquam totos possidendos: Neque nos aliter vere possidet quàm dato corde & amore nostro: Nec illi aliud quidquam æquale reddideris nisi te totum sic plene possideat, ut nihil cordis & affectus supersit quin ad Eum amandum, plane profuderis. Quia quod æqualitatem facit, si qua est æqualitas, non est rei datæ substantia, non ejus qualitas, aut quantitas, sed tota & integra nostri donatio; unde sicut æqualitas dicitur perfici quando totum donatur, sic nisi detur, quequid dederis, nihil æquale datur; Totum est dandum, in quo uno toto tota est æqualitas, & sine quo nulla. Sic aptè sanctus Bernardus de re tota, ipse, inquit, meritum, ipse sibi præmium est amor: præter se non requirit causam, non fructum, fructus ejus, usus ejus. Amo, quia amo; amo ut amem. Magna res amor si tamen ad suum recurrat principium, si sua origine reddatur, si refluxus suo fonti, semper ex eo sumat unde jugiter fluat. Solus est amor ex omnibus anima moribus, sensibus, atque affectibus, in quo potest creatura, & si non ex æquo, respondere auctori, vel de simili mutuum rependere vicem.

Serm. 81. in Cant.

Quidquid præter te ipsum das, inquit ille ipse Amator tuus, nihil curat, quia non quæro datum tuum, sed te: si ut non iustitiet tibi omnibus habitibus præter me, ita nec mihi placere poterit, quidquid dederis, te non oblato. Ad hæc quid respondes? videlicet saltem nihil par amori esse, quàm amorem?

L. 4. de Imit. Ch. 6. 8

III. PUNCTUM.

AMOR igitur quo nos Deus amat non nisi amore nostro compensatur, si quare compensari potest. Quia ut vides, nihil æquale est amori quàm amor, qui nos totos Amori d'vino reddit, cui totum quod sumus debemus; quod quando est persolutum, satis quidem sibi esse factum divina Bonitas reputat; sed nunquam aliter, nunquam si quid dedit, Anania, nonne manens tibi manebat?

Ad. 2.

3. Reg. 18.
Euc. 14.

nebat? Vsq; quoque claudicatio in duas partes? Sic ergo omnia ex vobis qui non renunciat omnibus qua possidet, non potest meus esse discipulus. O certe divinam æquitatem, quæ nihil à me petit nisi quod debeam & quod possum reddere! Sed ô divinam Justitiam, quæ id jure repetit & jure punit nisi reddidero!

Serm. de
quadr. de
bito.

Nec me putes, inquit sanctus Bernardus, post multa de hoc argumento, rem exaggerare sermonibus: quia hic deficit omnis lingua, nec sufficit oculus, vel ad intueandum tanta Majestatis arcana. Cum ergo ei donavero quicquid sum, quicquid possum, nonne istud sic est, sicut stella ad Solem, gutta ad fluvium, lapsus ad montem, granum ad acervum? Non habeo nisi minuta duo, imo minutissima. corpus & animam, vel potius unum minutum, voluntatem meam, & non dabo illam ad voluntatem illius, qui tantus tantillum tantu beneficium prævenit, qui toto se totum me comparavit? Aliqua si illam retinero, qua fronte, quibus ocu-

li, qua mente, qua conscientia vado ad viscera misericordie Dei nostri? Et quæ plura ibi habet.

Ah mi amor, Christe Jesu, nisi hæc sufficiant ut me toto, te totum amem, indignus plane sum quem Tu ames, & dignus vere sum illa maledictione quam

intentat Apostolus tuus, Si quis non amat Dominum nostrum lesum Christum, sit anathema. 1. Cor. 16.

Vide in Indicibus Verbo, Amor
Charitas.

DOMI-